

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6Csp/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217202742
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8217202742.10

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XX, XXX XX F., zast. JUDr. Vladimír Poch, advokát so sídlom Hviezdoslavova 3, 085 01 Bardejov, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia s prísl. a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu v celkovej výške 7.935,32 Eur spolu s 8,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.935,32 Eur od 26.04.2017 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobe na plnenie v rozsahu 43,24 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 31.03.2017, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 10.203,77 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako veriteľom uzavrel dňa 04.05.2009 zmluvu o úvere č. 8056119, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 420,00 Eur v dvoch mesačných splátkach po 910,00 Eur, počnúc dňom 28.05.2009. Žalovanému takto uhradil celkovo sumu 1.820,00 Eur. Následne so žalovaným ako veriteľom uzavrel dňa 30.09.2009 zmluvu o úvere č. 800500188, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 840,00 Eur v piatich mesačných splátkach po 448,00 Eur, počnúc dňom 01.11.2009. Podľa žalobcu obe zmluvy neobsahujú podstatné náležitosti, a to uvedenie úrokovej sadzby, RPMN a priemernú RPMN. Žalobca tiež uviedol, že v bode 14 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je obsiahnutá dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi vystavil dlžník (vystaviteľ) zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Z tejto zmenky vystavenej žalovaným na rad Pohotovosť, s.r.o., je zrejmé, že do zmenky bola vpísaná suma 2.121,67 Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 18.03.2010. Zmenka sa týkala zmluvy o úvere č. 800500188. Žalobca zároveň uviedol, že dojednanie dohody o vyplnení zmenky považuje za

neprijateľnú zmluvnú podmienku. V rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010 vedená exekúcia, predmetom ktorej bolo vymoženie sumy 2.121,67 Eur spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 2.121,67 Eur od 18.03.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom 6,00 % ročne zo sumy 2.121,67 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia a tiež trovy rozhodcovského konania vo výške 475,16 Eur. Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8Co/115/2015, z ktorého okrem iného vyplýva, že aj napriek tomu, že v zmluve o úvere je zaznačená kolónka účelu úveru „na výkon zamestnania“, je potrebné úver považovať za spotrebiteľský, keďže sú dané závažné pochybnosti o skutočnom účele poskytnutia úveru. Keďže účel „na výkon zamestnania“ nebol preukázaný, dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto túto skutočnosť tvrdí. Keďže obe zmluvy o úvere neobsahovali podstatné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe zmlúv mu boli poskytnuté peňažné prostriedky v sume 2.800,00 Eur, ale žalovanému k 01.12.2016 uhradil celkovo sumu 13.003,77 Eur (1.820,00 Eur + 650,00 Eur + 7.782,70 Eur exekúcia + 2.751,07 trovy exekúcie). Na základe toho žiadal, aby mu žalovaný titulom bezdôvodného obohatenia zaplatil sumu 10.203,77 Eur (13.003,77 Eur – 2.800,00 Eur).

3. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11.05.2017. Žalovaný vzniesol námietku miestnej neprislusnosti tunajšieho súdu s odôvodnením, že žalobca vstúpil do úverového vzťahu ako podnikateľ, keďže úver mu bol poskytnutý na výkon podnikania. Z tohto dôvodu je podľa žalovaného miestne príslušným súdom jeho všeobecný súd, v obvode ktorého má sídlo, a teda Okresný súd Bratislava I. Okrem toho žalovaný považoval žalobu za zjavne nedôvodnú, keďže pokiaľ ide o zmluvu č. 800500188, každá úhrada žalobcu bola vykonávaná v rámci exekučného konania, kde navrátenie do pôvodného stavu sa nepripúšťa. Žalobca mu celkovo uhradil 10.460,71 Eur, pričom nad istinu poskytnutého úveru uhradil sumu 7.660,71 Eur. Zvyšná suma nebola pripísaná na účet žalovaného, ale súdneho exekútora ako trovy exekúcie. Žalovaný odmietal, aby sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Okrem toho poukázal na to, že nárok žalobcu zo zmluvy č. 8056119 je premlčaný v celom rozsahu dňa 29.09.2012, keďže k poslednej úhrade žalobcu došlo dňa 29.09.2009. Nárok žalobcu zo zmluvy č. 800500188 je premlčaný v rozsahu 6.598,53 Eur k 28.02.2017, pretože posledná splátka, ktorá sa premlčuje v objektívnej premlčacej dobe, bola realizovaná dňa 28.02.2014. Podľa žalovaného je nárok premlčaný aj v rámci subjektívnej premlčacej doby, pretože zaplatením splátky 75,21 Eur dňa 27.02.2015 mal žalobca vedomosť o bezdôvodnom obohatení, pretože od tohto dňa uhradil splátky nad rámec istiny úveru. Táto subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 27.02.2017. Žalovaný uviedol, že žalobca nijako nepreukázal možnosť uplatnenia 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. S poukazom na rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 08171/10, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, považoval nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. 800500188 za *res iudicatae*, a teda neodstrániteľnú prekážku konania. Žalovaný vyslovil názor, že vzhľadom na to, že žalobcovi bol poskytnutý úver na účely podnikania, keďže v oboch zmluvách bol žalobca označený ako fyzická osoba – podnikateľ prostredníctvom IČO-a, nemožno uvažovať o tom, aby predmetné zmluvy neobsahovali náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože nešlo o spotrebiteľské úvery. Preto nie je možné aplikovať právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Zmluvy boli uzavreté podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Na základe toho žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol.

4. V podaní doručenom súdu dňa 16.01.2018 žalobca uviedol, že zo zmluvy o úvere č. 800500188 uhradil súdnemu exekútorovi ku dňu 02.11.2016 sumu 10.533,77 Eur, ku dňu 04.06.2017 mu boli vykonané zrážky z dôchodku v sume 876,56 Eur a v hotovosti žalovanému celkovo uhradil 650,00 Eur, čo spolu predstavuje sumu 12.060,33 Eur. Vzhľadom na to, že výška úveru predstavovala sumu 1.400,00 Eur, bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 10.660,33 Eur. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere č. 8056119, z poskytnutého úveru vo výške 1.400,00 Eur uhradil v prospech žalovaného sumu 1.820,00 Eur, a teda bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje 420,00 Eur. Z oboch zmlúv bezdôvodné obohatenie podľa žalobcu činí 11.080,33 Eur. Žalobca tiež vyslovil názor, že v tomto prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, čo zdôvodnil tým, že zmluvy, ktorých žalovaný uzatvoril 400.000, vypracovali právnici, pričom úmyselne neuvádzali údaj o RPMN. Podľa neho žalovaný dlhodobo ignoruje právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, keď v zmluvách neuvádza obligatórne náležitosti, uvádza neprijateľné zmluvné podmienky, rozhodcovské doložky, administratívne poplatky a podobne. Tiež uviedol, že jeho nárok nie je premlčaný v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, pretože o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel až v priebehu roka 2016 po odvysielaní relácie Občan za dverami a následne kontaktoval advokátsku kanceláriu, podal žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie zmluvy, a tak podal dňa 31.03.2017 žalobu. Žalobca súčasne argumentoval tým,

že úver si bral na súkromné účely, ale tento mu bol oficiálne poskytnutý na účely podnikania, hoci peniaze potreboval pre osobnú potrebu, a teda doplatenie dlhu na zmluvu č. 8056119. Súčasne namietal, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Na základe toho žiadal, aby súd v rozsudku určil, že oba poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok, vydať bezdôvodné obohatenie v celkovej sume 11.080,33 Eur a nahradiť trovy konania. Obdobnú argumentáciu uviedol žalobca aj v podaní doručenom súdu dňa 12.04.2021.

5. V podaní doručenom súdu dňa 31.08.2020 žalobca žiadal, aby súd v rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu titulom bezdôvodného obohatenia sumu 420,00 Eur a sumu 10.660,33 Eur spolu s 8,00 % ročným úrokom z omeškania, aby zrušil rozhodcovský rozsudok a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

6. K podaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 22.09.2020. Uviedol, že z oboch zmlúv žalobca uhradil celkovo sumu 10.460,71 Eur a keďže istina úveru spolu predstavovala 2.800,00 Eur, žalobca nad istinu úveru plnil sumu 7.660,71 Eur. Vzhľadom na to, že každá jedna úhrada zo zmluvy č. 500800188 bola realizovaná v rámci exekúcie, navrátenie do predošlého stavu v rámci exekúcie je vylúčené. Žalovaný opäť vzniesol námietku premlčania a dodal, že nárok žalobcu zo zmluvy č. 8056119 je premlčaný v celom rozsahu a zo zmluvy č. 800500188 je premlčaný v rozsahu 6.598,53 Eur. Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby a 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, zopakoval argumentáciu ako vo svojom skoršom vyjadrení doručenom súdu dňa 11.05.2017. Tiež zopakoval, že žalobca nepreukázal možnosť aplikácie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. S poukazom na rozhodcovský rozsudok trval na prekážke právoplatne rozhodnutej veci a zároveň na tvrdení o tom, že nemôže ísť o spotrebiteľský úver, keďže žalobca uzavrel zmluvy ako podnikateľ, a teda úver mu bol poskytnutý na účely podnikania, pričom nie je rozhodujúce, na aký účel ich dlžník použil. Na základe uvedeného trval na zamietnutí žaloby.

7. Na základe podania doručeného súdu dňa 14.01.2021, ktorým žalobca zosúladiť svoje návrhy na pripustenie zmeny žaloby, súd uznesením č.k. 6Csp/71/2017-176 zo dňa 15.02.2021, právoplatným dňa 18.02.2021, pripustil zmenu žaloby v znení: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 10.660,33 Eur na základe zmluvy č. 800500188 spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 10.660,33 Eur od 31.03.2017 do zaplataenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 420,00 Eur na základe zmluvy č. 8056119 spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 420,00 Eur od 31.03.2017 do zaplataenia. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, voči žalobcovi. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

8. Z vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 09.03.2021 vyplýva, že nesúhlasil so zmenou žaloby. Opäť tvrdil premlčanie nároku žalobcu zo zmluvy č. 8056119 v celom rozsahu a zo zmluvy č. 800500188 v rozsahu 6.598,53 Eur. Rovnako tvrdil, že v danom prípade nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, pretože žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy.

9. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 6Csp/71/2017-123 zo dňa 19.03.2018, právoplatným dňa 29.05.2018, súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 3Er/53/2011. Súd v konaní pokračoval na základe uznesenia č. k. 6Csp/71/2017-137 zo dňa 10.03.2020, právoplatného dňa 12.04.2020.

10. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 29.09.2017, 29.11.2017, 19.03.2018, 19.04.2021 a 27.05.2021.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, ako aj jej prílohami, a to zmluvami o úvere, listinnými dôkazmi o rozhodcovskom konaní vrátane rozsudku sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010, listinnými dôkazmi o exekučnom konaní na základe rozhodcovského rozsudku, oznámeniami súdneho exekútora, oznámením daňového úradu, oznámením Slovenskej arbitrážnej, a.s., dôkazmi o úhradách žalobcu, uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 26CoE/7/2019-130 zo dňa 28.10.2019, písomnými podaniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

12. Na pojednaniach právny zástupca žalobcu tvrdil, že žalobca bol uvedený do omylu, pretože zmluvu uzatváral ako súkromná osoba. Úver mu nebol poskytnutý a ani ho nepoužil na podnikanie, čo je preukázané aj tým, že poskytnutie úveru nevyplýva ani z účtovníctva žalobcu. Žalobca si vzal úver na prefinancovanie úveru poskytnutého zo zmluvy zo dňa 04.05.2009. Okrem toho namietal, že voči žalobcovi bolo vedené rozhodcovské konanie, pred ktorým nemal možnosť sa riadne brániť a následne exekučné konanie, ktoré bolo podľa neho vedené v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zákonom, čo napokon potvrdil aj Krajský súd v Prešove, keď sa stotožnil s názorom tunajšieho súdu, ktorý exekúciu vyhlásil za neprípustnú zastavil ju. Poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým v nej nie je uvedená RPMN, ani priemerná hodnota RPMN. Okrem toho poukázal aj na § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa zakazuje plnenie dlhu zmenkou alebo šekom. Dojednanie o plnení formou zmenky považoval za neprijateľné, a preto neplatné dojednanie. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaný má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým úverom a prijatými platbami a vzhľadom na to, že žalobca plnil nad rozsah uvedeného, žiadali vydať bezdôvodné obohatenie a tiež si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

13. Zo zmluvy o úvere č. 8056119 zo dňa 04.05.2009 je zrejmé, že žalobcovi bol poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur, ktorý bol povinný vrátiť spolu s poplatkom v sume 420,00 Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 1.820,00 Eur v 2 mesačných splátkach po 910,00 Eur počnúc dňom 28.05.2009. Zo zmluvy zároveň vyplýva, že žalobca prevzal peňažnú hotovosť dňa 04.05.2009. Zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, o hodnote RPMN, ani priemernej hodnote RPMN. V kolónke je zaškrtnuté, že žalobcovi bol poskytnutý úver na výkon podnikania. Pokiaľ ide o údaje o žalobcovi ako dlžníkovi, tie obsahujú údaje týkajúce sa fyzickej osoby, teda meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo, číslo OP. Zároveň zmluva obsahuje aj údaje týkajúce sa žalobcu ako podnikateľa – fyzickej osoby, a teda obchodné meno, IČO, miesto podnikania a číslo živnostenského registra.

14. Zo zmluvy o úvere č. 800500188 zo dňa 30.09.2009 je zrejmé, že žalobcovi bol poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur, ktorý bol povinný vrátiť spolu s poplatkom v sume 840,00 Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 2.240,00 Eur v 5 mesačných splátkach po 448,00 Eur počnúc dňom 01.11.2009. Zo zmluvy zároveň vyplýva, že žalobca prevzal peňažnú hotovosť dňa 30.09.2009. Zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, o hodnote RPMN, ani priemernej hodnote RPMN. V kolónke je zaškrtnuté, že žalobcovi bol poskytnutý úver na výkon podnikania. Pokiaľ ide o údaje o žalobcovi ako dlžníkovi, sú uvedené údaje týkajúce sa fyzickej osoby, teda meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo, číslo OP. Zároveň zmluva obsahuje aj údaje týkajúce sa žalobcu ako podnikateľa – fyzickej osoby, a teda obchodné meno, IČO, miesto podnikania a číslo živnostenského registra.

15. Z oznámenia žalovaného zo dňa 01.10.2009 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že úver, ktorý čerpal na základe zmluvy o úvere č. 8056119 zo dňa 04.05.2009, bol v plnej výške splatený dňa 29.09.2009.

16. Z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010 súd zistil, že žalobcovi bola ako žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalovanému ako žalobcovi sumu 2.121,67 Eur spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 2.121,67 Eur od 18.03.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom 6,00 % ročne zo sumy 2.121,67 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia a tiež nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 475,16 Eur.

17. Na základe označeného rozhodcovského rozsudku a návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 13.12.2010 sa voči žalobcovi a v prospech žalovaného viedlo exekučné konanie u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pod sp. zn. EX 18363/10.

18. Žalobca uhradil v hotovosti v prospech žalovaného zo zmluvy č. 800500188 dňa 28.04.2010 sumu 200,00 Eur, dňa 29.04.2010 sumu 250,00 Eur a dňa 08.03.2010 sumu 200,00 Eur. Súdnemu exekútorovi dňa 22.02.2012 uhradil na exekúciu sp. zn. EX 18363/10 sumu 100,00 Eur.

19. Listom zo dňa 01.12.2016 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý oznámil žalobcovi, že v rámci exekúcie sp. zn. EX 18363/10 pohľadávka oprávneného – žalovaného predstavovala sumu 8.894,70 Eur so

zostatkom k úhrade 1.112,00 Eur. Trovy exekúcie predstavovali 3.582,59 Eur so zostatkom k úhrade 831,52 Eur.

20. Listom zo dňa 17.02.2021 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý oznámil tunajšiemu súdu, že v rámci exekúcie sp. zn. EX 18363/10 boli vymožené peňažné prostriedky v celkovej sume 11.098,67 Eur, z toho nárok oprávneného – žalovaného vo výške 8.265,32 Eur a trovy exekúcie v sume 2.833,35 Eur.

21. Listom zo dňa 07.06.2017 Sociálna poisťovňa ústredie Bratislava, oznámila žalobcovi, že na základe exekučného príkazu sp. zn. EX 18363/10 zo dňa 28.06.2012 vydaného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým sú vykonávané zrážky z dôchodku žalobcu. Keďže dňa 31.05.2017 bolo doručené zrušenie tohto exekučného príkazu, zrážky z dôchodku sa vykonávajú aj naďalej, avšak zrazené sumy sú deponované na účte Sociálnej poisťovne.

22. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 14.02.2017 oznámilo žalobcovi svoje stanovisko v súvislosti s posúdením zmlúv, ktoré žalobca uzavrel so žalovaným dňa 30.03.2005, 30.09.2009 a 04.05.2009.

23. Daňový úrad Prešov, pobočka Bardejov listom zo dňa 18.02.2021 oznámil tunajšiemu súdu, že v prípade daňového subjektu – žalobcu, IČO: 10 660 895, žalobca za zdaňovacie obdobie roka 2009 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb a za obdobie rokov 2009 – 2012 správca dane nevykonal u daňového subjektu žiadnu daňovú kontrolu, ani miestne zisťovanie.

24. Z oznámenia Slovenskej arbitrážnej, a.s., doručeného súdu dňa 04.03.2021 je zrejmé, že činnosť Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., bola ukončená v roku 2015 v súvislosti so zmenou zákona o rozhodcovskom konaní, pričom spoločnosť Slovenská arbitrážna, a.s. (predtým Slovenská rozhodcovská, a.s.) ako zriaďovateľ uvedeného rozhodcovského súdu oznámila, že spis sp. zn. SR 08171/10 sa z dôvodu jeho vyradenia nenachádza v archíve.

25. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 26CoE/7/2019-130 zo dňa 28.10.2019, právoplatným dňa 17.01.2020, bolo potvrdené uznesenie tunajšieho súdu č. k. 3Er/53/2011-109 zo dňa 28.05.2018, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010, za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky.

26. Súd konštatuje, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvného vzťahu, ani výška poskytnutého úveru. Medzi stranami bola sporná výška platieb v prospech žalovaného, ktorý tvrdil, že v prípade zmluvy č. 800500188 bola časť úhrad započítaná na trovy exekúcie, a teda tieto on neprijal. Sporné bolo aj právne postavenie žalobcu pri uzavretí zmlúv, keď tento tvrdil, že zmluvu uzatváral v pozícii spotrebiteľa, čo popieral žalovaný. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania, keď tvrdil, že aj subjektívna 2-ročná premlčacia doba, aj objektívna 3-ročná premlčacia doba uplynuli pred podaním žaloby v prípade zmluvy č. 8056119 v celom rozsahu a v prípade zmluvy č. 800500188 je nárok žalobcu premlčaný v rozsahu 6.598,53 Eur. Okrem toho žalovaný namietal miestnu nepríslušnosť tunajšieho súdu, s poukazom na rozhodcovský rozsudok tvrdil neodstrániteľnú podmienku konania a žalobu žiadal zamietnuť, keďže žiadne bezdôvodné obohatenie nevzniklo.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzatvoreniu zmlúv o úvere (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak

boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k uzavretiu zmlúv o úvere (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať (...) h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, (...) j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, (...).

31. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Súd považoval za právne významné primárne sa vysporiadať s námietkou žalovaného o tom, že žalobcovi nie je možné priznať právne postavenie spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd uvádza, že aj bez vylúčenia žalobcu dospel k záveru, že žalobca pri uzavretí zmlúv konal ako spotrebiteľ. Súd vychádzal jednak z vyjadrení žalobcu o tom, že úver si bral pre osobné potreby, ako aj na prefinancovanie skoršieho úveru. Súd zároveň zohľadnil oznámenie príslušného daňového úradu, podľa ktorého žalobca za zdaňovacie obdobie roka 2009 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb a za obdobie rokov 2009 – 2012 správca dane nevykonal u daňového subjektu žiadnu daňovú kontrolu, ani miestne zisťovanie. Nebolo teda preukázané, aby žalovaný poskytol žalobcovi úver na účely podnikania, pretože nebolo preukázané, aby poskytnutie úveru vyplynulo z účtovnej evidencie žalobcu ako podnikateľa.

35. V naznačených súvislostiach súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Prešove, ktorý v rozsudku sp. zn. 20Co/275/2016 zo dňa 28.2.2017 uviedol: „Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. ... Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobcovi za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo

inej podnikateľskej činnosti žalobcu. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespotrebitel'ského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotrebitel'ský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Všeobecne známou skutočnosťou sú nekalé praktiky žalovaného aplikované pri vyplňovaní základných údajov dlžníka, vrátane účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Za daného stavu je dôvodné žalobcovi priznať postavenie spotrebiteľa.“

36. Bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu o tom, že úver bol žalobcovi poskytnutý na účely podnikania, zaťažovalo žalovaného. Ten tvrdil, že táto skutočnosť vyplýva zo zmluvy, čo však popieral žalobca, ktorý uviedol, že úver mu bol poskytnutý ako fyzickej osobe pre osobnú potrebu a zaškrtnutie kolónky, že bol poskytnutý na účely podnikania, bolo len „oficiálne“. Nebolo teda bezpečne a mimo rozumných pochybností preukázané, že úver bol poskytnutý žalobcovi na podnikateľské účely, a preto je súd toho názoru, že žalobcovi je potrebné priznať postavenie spotrebiteľa.

37. S poukazom na § 42 CSP súd považoval za nevyhnutné reagovať na námietku miestnej nepríslušnosti súdu, ktorú vzniesol žalovaný, keď žiadal, aby bol spis postúpený Okresnému súdu Bratislava I, v obvode ktorého má ako právnická osoba sídlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na § 19 písm. d) CSP o osobitnej miestnej príslušnosti, keď na konanie o spotrebiteľskom spore je popri všeobecnom súde žalovaného miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého má žalobca, ktorý je spotrebiteľom, trvalý pobyt. Žalobca je spotrebiteľom a má trvalý pobyt v Bardejove, a preto na konanie je miestne príslušný aj tunajší súd.

38. Žalovaný tiež tvrdil, že rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 08171/10 z 22.09.2010 tvorí v danej veci prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

39. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

40. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

41. Zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, preto posúdenie existencie uvedenej prekážky má zásadný význam pre ďalší priebeh konania. Ak súd zistí, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci existuje, v konaní pôjde o prekážku, ktorú nie je možné odstrániť, a preto konanie zastaví. Túto podmienku súd skúma ex offa v priebehu celého konania.

42. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 26CoE/7/2019-130 zo dňa 28.10.2019, právoplatné dňa 17.01.2020. Týmto rozhodnutím odvolací súd potvrdil uznesenie tunajšieho súdu č. k. 3Er/53/2011-109 zo dňa 28.05.2018, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010, za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky. Súd pripomína, že z dôvodu prebiehajúceho konania sp. zn. 3Er/53/2011, bolo toto konanie prerušené do jeho právoplatného skončenia. Krajský súd v Prešove v bode 9. odôvodnenia uznesenia okrem iného konštatoval: „Takýto rozsudok nie je platným právnym úkonom a nemôže byť považovaný za rozhodnutie, ktoré je spôsobilým podkladom pre nariadenie exekúcie. ... Práva oprávneného v tomto prípade, vzhľadom na prelomenie zásady res iudicatae (t.j. definovanie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010 ako nulitného právneho aktu), vo vzťahu k možnosti vymôcť pohľadávku voči povinnému subjektu prostredníctvom žaloby podanej na všeobecnom súde, nie sú dotknuté“.

43. Na základe uvedeného súd námietku žalovaného o prekážke právoplatne rozhodnutej veci vyhodnotil ako nedôvodnú.

44. Žalovaný súčasne namietal, že nárok žalobcu považuje za premlčaný zo zmluvy č. 8056119 v celom rozsahu a zo zmluvy č. 800500188 v rozsahu 6.598,53 Eur. Uvedené zmluvy boli uzavreté v máji

a septembri roku 2009, kedy boli žalobcovi poskytnuté úvery. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca splatil úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8056119 v celom rozsahu dňa 29.09.2009. Pokiaľ ide o zmluvu č. 800500188, žalobca v prospech žalovaného uhradil dňa 28.04.2010 sumu 200,00 Eur, dňa 29.04.2010 sumu 250,00 Eur a dňa 08.03.2010 sumu 200,00 Eur. Ostatné úhrady boli realizované v rámci exekúcie. Žalobca tvrdil, že o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného, sa dozvedel v roku 2016, následne požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie uvedených zmlúv, pričom po odpovedi tohto ústredného orgánu štátnej správy zo dňa 14.02.2017, podal žalobu dňa 31.03.2017.

45. Vo vzťahu k plynutiu oboch premlčacích dôb, a teda subjektívnej a objektívnej, súd poukazuje na to, že oprávnený sa môže domáhať svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia len v rámci plynutia oboch lehôt. V prípade, ak dôjde k uplynutiu jednej z nich, oprávnený nemá možnosť domáhať sa svojho práva z bezdôvodného obohatenia, nakoľko došlo k jeho premlčaniu. Subjektívnu premlčaciu dobu je potrebné odvíjať od toho, kedy sa žalobca skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení, t.j. v danom prípade od roku 2016. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je subjektívna premlčacia doba dvojnásobná, a teda v zmysle vyššie uvedeného by subjektívna premlčacia doba uplynula v roku 2018. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 31.03.2017, je potrebné konštatovať, že bola podaná v rámci plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby.

46. Občiansky zákonník rozlišuje dve dĺžky objektívnych premlčacích dôb, pričom ich aplikácia na ten-ktorý prípad je podmienená charakterom získania bezdôvodného obohatenia, teda je potrebné skúmať, či bezdôvodné obohatenie vzniklo úmyselne alebo neúmyselne. Občiansky zákonník však vôbec nešpecifikuje, čo je potrebné rozumieť pod úmyselným alebo neúmyselným konaním, preto z hľadiska právnej teórie je potrebné vychádzať z právnej úpravy úmyselného a neúmyselného zavinenia, ktoré sú definované v Trestnom zákone. O priamy úmysel ide vtedy, keď ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho aj získať chcel. O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním obohatenie, ktoré mu nepatrí, môže získať a s týmto následkom bol pre prípad, že nastane, uzrozumený. Pre oba prípady je rozhodujúcim znakom úmyslu predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnené obohatil o tom, že svojím konaním získava alebo môže získať hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Dôležitým pre aplikovanie konkrétnej dĺžky objektívnej premlčacej doby je tak posúdenie charakteru vzniku, resp. získania bezdôvodného obohatenia.

47. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 12CoCsp/1/2021 zo dňa 27.05.2021 odvolávajúc sa na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 219/2019 zo dňa 21.10.2020, sp. zn. 1Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018 konštatoval, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa, preto je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu.

48. Súd zastáva názor, že žalovaný je dlhoročným poskytovateľom spotrebiteľských úverov. Je nepochybné, že ako podnikateľ v tejto oblasti je povinný koncipovať zmluvné dojednania v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Z § 4 ods. 2 písm. h), j) a k) zákona č. 258/2001 Z. z., teda zákona účinného v čase uzavretia zmlúv o úvere, jednoznačne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o ročnej úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov. Neuvedenie týchto náležitostí v zmluve zákon č. 258/2001 Z. z. podľa § 4 ods. 3 spája s účinkami bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Ak teda žalovaný uvedené predpoklady v zmluve neuviedol, vedel a bol s tým uzrozumený, že od žalobcu môže požadovať len plnenie zodpovedajúce výške poskytnutého úveru. Žalovaný mal vedomosť o existencii právnej normy, ktorá pojednáva o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože uverejnením právneho predpisu v Zbierke zákonov sa prezumuje, že táto skutočnosť sa stane známa všetkým, ktorých sa týka, o to viac podnikateľa, ktorý na základe tejto právnej normy postupuje pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti. Z konania žalovaného mimo rozumných pochybností vyplýva minimálne nepriamy úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu. Z toho plynie záver, že v danom prípade je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

49. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej súd uvádza, že podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné jej plynutie odvíjať od momentu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vzhľadom na to, že žalobca splácal úver v prospech žalovaného postupnými splátkami, plynutie desaťročnej objektívnej premlčacej doby je potrebné posudzovať pre každú takúto splátku samostatne. Žalobca splátky uhrádzal v období od 08.03.2010. Išlo o prvú platbu, čo znamená, že pre túto splátku by objektívna premlčacia doba uplynula dňa 08.03.2020. S poukazom na podanie žaloby dňa 31.03.2017 boli všetky splátky realizované v rámci desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

50. Žalovaný argumentoval aj § 61 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z. z.), pričom v tejto súvislosti uviedol, že keďže splátky žalobcu týkajúce sa zmluvy o úvere č. 800500188 boli realizované v rámci exekúcie a v exekúcii je navrátenie do predošlého stavu vylúčené, žaloba je nedôvodná. Citované zákonné ustanovenie v uvedenom paragrafovom znení bolo účinné do 31.03.2017. Aj napriek uvedenému súd uvádza, že exekúcia bola vykonávaná zrážkami z dôchodku žalobcu. Predmetom exekúcie boli teda peňažné prostriedky na účte. Peniaze sú veci svojho druhu zastupiteľné, čo znamená, že sú zastupiteľné vecou toho istého druhu a akosti, t. z. inými peniazmi. Preto ak žalobca žiadal vydať bezdôvodné obohatenie v peniazoch, je právne bezvýznamné, či mu žalovaný vydá tie isté peniaze alebo peniaze iné v tej istej hodnote. Preto zásada nemožnosti navrátenia do predošlého stavu sa tejto otázky netýka. Okrem toho zmyslom tohto zákonného ustanovenia bolo, aby právne vzťahy týkajúce sa niekoho iného, než účastníka konania, tým neboli dotknuté, čo nie je tento prípad, nakoľko v rámci exekúcie bol oprávneným žalovaný a povinným bol žalobca.

51. Súd mal preukázané, že zmluva uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, je zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo.

52. Súd vyhodnotil predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov, a to s poukazom na skutočnosť, že zmluva neobsahovala obligatórne údaje v zmysle § 4 ods. 2 písm. h), j) a k) zákona č. 258/2001 Z. z. V dôsledku absencie týchto podstatných náležitostí zmluvy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona.

53. Zmluva vôbec neobsahovala údaj o ročnej úrokovej sadzbe, RPMN, ani priemernej RPMN.

54. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.35.

55. Súd nepovažoval za právne významné zaoberať sa aj ďalšími nedostatkami v zmluve, keďže na určenie bezpoplatkového a bezúročného úveru postačí, že absentuje hoci len jeden z obligatórnych údajov v zmysle § 4 ods. 2 s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z.

56. Súd mal preukázané, že na základe zmluvy o úvere č. 8056119 bol žalobcovi poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur. Rovnako na základe zmluvy č. 800500188 mu bol poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur. Z prvej z uvedených zmlúv žalobca žalovanému uhradil sumu 1.820,00 Eur. Z druhej z uvedených zmlúv žalobca uhradil žalobcovi v hotovosti sumu 650,00 Eur a v rámci exekučného konania bola v prospech žalovaného vymožená suma 8.265,32 Eur, čo vyplýva z oznámenia súdneho exekútora adresovaného súdu dňa 17.02.2021. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mal žalovaný nárok len na vrátenie poskytnutej sumy vo výške 2.800,00 Eur. Prevyšujúce plnenie žalobcu v prospech žalovaného v sume 7.935,32 Eur (1.820,00 Eur + 650,00 Eur + 8.265,32 Eur, to všetko mínus 2.800,00 Eur) tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať s poukazom na § 451 ods. 1 a

2 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd žalobe v časti vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 7.935,32 Eur s prísl. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, keďže podľa oznámenia súdneho exekútora bola suma 2.833,35 Eur započítaná na trovy exekúcie, čo znamená, že túto sumu prijal súdny exekútor, a nie žalovaný. Z tohto dôvodu sa žalovaný v uvedenom rozsahu nemohol na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť.

57. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

59. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

60. Žalobca žiadal, aby mu súd priznal aj úrok z omeškania v sadzbe 8,00 % ročne od 31.03.2017 do zaplata. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania 8,00 % ročne, ale až od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, k čomu došlo dňa 24.04.2017. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný plniť dňa 25.04.2017 a keďže neplnil, od 26.04.2017 sa dostal do omeškania. Súd nároku žalobcu čo do úroku z omeškania čiastočne vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 7.935,32 Eur s úrokom z omeškania 8,00 % p.a. od 26.04.2017 do zaplata a v prevyšujúcej časti, teda pokiaľ ide o časť žaloby, ktorou žalobca žiadal priznať úrok z omeškania už od 31.03.2017, žalobu zamietol. Požadovaná výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 ods. 1 v spojení s § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba ECB k 26.04.2017 predstavovala 0,00 %, čo pri navýšení o 8 percentuálnych bodov predstavuje 8,00 % ročne.

61. Žalobca súčasne v žalobe žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 08171/10 zo dňa 22.09.2010. Je nepochybné, že tento rozsudok žalobca pripojil ako prílohu žaloby, ktorá bola súdu doručená dňa 31.03.2017 spolu s obálkou, kde dátum prevzatia písomnosti je uvedený 21.10.2010. Žalobca žiadal zrušiť označený rozhodcovský rozsudok až podaním doručeným súdu dňa 16.01.2018.

62. Podľa § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

63. Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

64. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd žalobu v časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku zamietol, pretože nebola podaná včas. Hoci žalobca neuviedol, kedy mu bol rozhodcovský rozsudok zo dňa 22.09.2010 doručený, je zjavné, že ním disponoval už v čase podania žaloby v marci 2017. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal až v januári 2018, teda zjavne po uplynutí 30-dňovej lehoty od doručenia rozhodcovského rozsudku.

65. O trovách konania v danej veci (v časti žaloby na plnenie, teda vydanie bezdôvodného obohatenia) súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán

nemá na náhradu trov konania právo. V konečnom dôsledku bol v spore úspešnejší žalobca, ktorý má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,24 %, a to po odrátaní neúspechu (28,38 %) od jeho úspechu v spore (71,62 %).

66. O trovách konania v časti žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Je nepochybné, že v tejto časti bol vzhľadom na zamietnutie žaloby, v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu voči žalobcovi v tejto časti patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

67. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť

ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.